

TRONDHEIM KOMMUNE

“Ekko”

Prosjekt 2020

3-års gruppa Iladalen barnehage

Ilabekken barnehager

med omsorg i et anerkjennende
og inkluderende miljø

Medvirkende i dette prosjektet:

Barn:

Alida
Amina
Edvard
Emil
Even
Huy Martin
Iver
Kevin
Lisa
Lora
Magnus
Maya
Sara
Ylva

Voksne:

Trine
Ingvill
Kari
Isak
Ole Marius

“Ekko”

Vi skulle i utgangspunktet ha et prosjekt rundt temaet dyr. Vi forstod raskt at dette var et for vidt tema. Vi måtte komme frem til noe mer håndfast, da med hjelp av barna.

På en turdag sent i januar tok vi trikken til Lian for å ake oss. Etter noen turer opp og ned i bakken var det tid for lunsj. I det vi fikk frem maten vår og skulle spise, ble vi oppmerksomme på et ekorn som var nysgjerrig på det vi foretok oss. Det kom nærmere og nærmere, og til slutt klarte vi også å mate ekornet fra handa. Både barn og voksne fant dette både artig og spennende, og tankene på hvordan vi kunne bruke dette videre lå og ulmet litt bak i hodene på oss. Et prosjekt rundt tema ekornet begynte å ta form.

Prosessen videre

Etter endt tur hadde jeg plantid, og litt bakgrunnsstoff om ekornet ble forberedt til samling.

Vi hadde dagen derpå samling rundt prosjekt “Ekko” i matsalen og vi startet med å spørre om noen husket hva vi gjorde på turen i går?

“ Akte på Lian”

Hvordan kom vi oss dit? “Trikken”

Hvem fikk vi besøk av? “Ekornet” , “Den spiste maten min”

Hva fikk ekornet av Trine? “Knekkebrød”

Hvordan farge hadde det? “Brun”

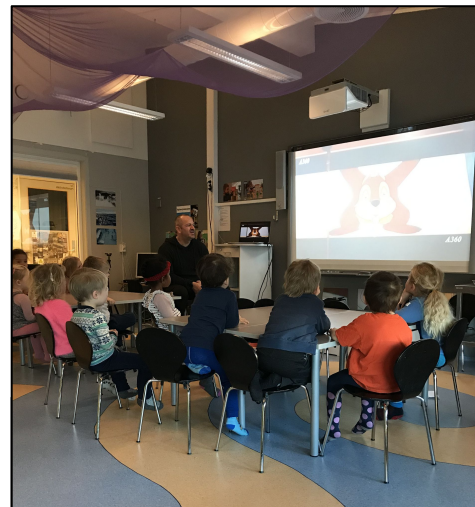
Hvor mange ben har ekornet?

“To” sa Ylva, “tre” sa Even, “eller kanskje fire” sa Amina.

“Det står på hendern og spiser sånn” viser Maya oss.

“Den har hale” sier Ylva.

Hvor mange øyne og ører da? “To øyne og to ører, bustete ører” sier Alida.

Har noen et fint navn til ekornet?

“Ekko” kom det sporenstreks fra Magnus. Dette var et så bra navneforslag at det ble vedtatt med en gang i barnegruppa.

Hvilken mat kan vi ha med til ekornet neste gang?

“Vaffel/pannekake med syltetøy” sa Alida. Vi ble enige om å prøve litt forskjellig mat neste gang vi tar turen til Lian.

Vi hørte også på Nøtteliten og vi kommer også til å ha denne sangen fast gjennom vårt prosjekt.

Deretter ble det fortalt til barna at vi kommer til å ha mer om ekornet fremover, og at Lian er vårt utgangspunkt for å se ekornet flere ganger på turdagene våre.

Etterpå ble det litt faktaopplysninger om ekornet og bilder hentet fra nettet.

Spente satt vi på trikken neste onsdag for å se om Ekko nok en gang ville komme og underholde oss under lunsjen. Ingen Ekko var å se de første minuttene, og vi var ikke sikre på om vi kom til å få besøk denne dagen. Men, plutselig så vi noe røre seg oppe i et tre, og et lite ansikt viste seg fra noen greiner høyt oppe i treet. Og før vi rakk å gjøre noe var Ekko kommet ned på bakken og nærmet seg oss.

“Han er sulten” var det noen som ropte.

Etterpå ble det prøvd med litt Polarbrød og jammen kom ikke Ekko og spiste fra hånden også denne gangen. Mange av barna prøvde å gi ekornet litt mat men det viste seg at Ekko er litt kresen og spiser ikke hva som helst! Vi fant også ut at nøtter var noe som tydelig falt i smak.

“Barn som leker mye i naturen, mestrer bevegelse bedre og er tryggere i leken enn barn som ikke gjør det” (Merete Lund Fasting).

Denne dagen var det også en del skolebarn der. I det de oppdaget ekornet ble det mye roping og springing rundt der vi satt. Og dermed kom det fra et av barna: “Dåkk må itj rop å spring fordi dåkk skremme bort Ekko”. Etter dette ble det litt stillere fra den fronten, og vi kunne se Ekko på nært hold når ekornet igjen kom helt frem til oss for å få litt mat. Dette er et godt eksempel på at barna får kjennskap til bærekraftig utvikling i barnehagen.

“Barnehagen skal legge grunnlag for barnas evne til å tenke kritisk, handle etisk og vise solidaritet. Barna skal gjøre erfaringer med å gi omsorg og ta vare på omgivelsene og naturen” (Rammeplan for barnehager).

Ved neste samling rundt prosjektet snakket vi igjen først om hvilke farger ekornet har. Vi ble enige om at det var litt brunt, grått, hvit og til og med svart ble nevnt. Deretter ble det stilt en del spørsmål av O.M, og her er noen av svarene vi fanget opp; Hva spiste ekornet i går? “Amina spiser pizza “ sier hun selv. “Nøtter” kommer det fra Emil. Hva heter det? “Ekko” kommer det kjapt fra Alida. Hva heter sangen vi sang sist gang? “Nøtteliten”, igjen kjapt fra Alida. Det er tydelig av repetisjon virker som en metode for å lære. Hvem kan ta ekornet? “Reven og krokodillen” mente Emil. “Nei, det er bjørnen” kontrer Even. Hvis dyrene er redde for mennesker, hvorfor kommer det til oss da? “Det vil spise” sier Emil og de andre barna nikker og sier ja til hans forslag. Vi undret oss over flere ting rundt Ekko, bl.a. hvor mange ekorn de tror bor i skogen hvor vi sitter? “1,2 og 3 ekorn” mener Amina. Etter dette svaret blir det en ivrig diskusjon rundt antallet ekorn og vi ble enige om at det hvertfall er fire ekorn i skogen! Etter dette fikk barna velge mellom tre forskjellige ekornbilder som de kunne fargelegge mens det i bakgrunnen stod på noen “seer-videoer” på You-tube der ekorn var temaet. Vi avsluttet aktiviteten med å se en episode av Snipp og Snapp og hørte Nøtteliten helt til slutt.

Vi tok igjen turen til Lian neste turdag i strålende solskinn. Det hadde kommet en god del snø siden sist.

Vi tok frem matpakkene og håpet vi snart skulle få besøk. Vi ropte på Ekko og la frem både mandler, brød og mye annet. **Men** Ekko så vi ikke noe til. Dette ville jeg ta opp i neste prosjektsamling fordi de nå hadde sett andre barn ake i bakken, og vi skulle ikke være dårligere.

Dermed tok vi turen til bakken og akte oss med og uten rompeakebrett. Vi hadde en strålende dag i finværet og Ekko ble ikke nevnt resten av turen.

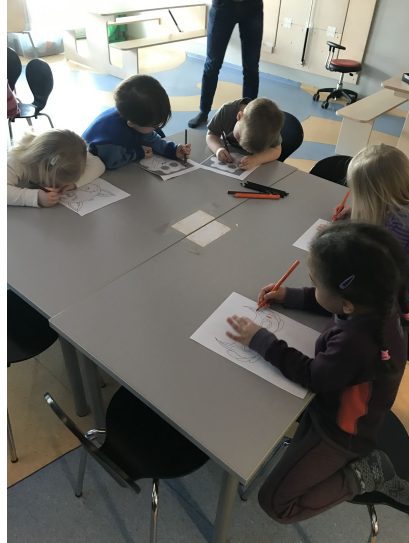
Ved neste prosjektsamling startet vi opp med å vise på storskjerm hvor langt og hvor mye vi hadde gjort med prosjektet så langt. Begynte med å spørre om hvem vi ser ?

Ekornet” ropte noen. Hva heter det? “Ekko “ kom det samtidig fra en del barn. Hva står det på skjermen? “Ekko” sier Iver. Hva skjer på bildet der (førstesiden i rapporten)? “Skarpe hender og skarpe tenner!!” kommer det høyt og tydelig fra Emil. “Det kan bli AU AU” sier Martin. Dermed ble det litt undring rundt skarpe tenner og hender hvor vi til slutt ble enige om at Ekko sikkert var et snilt ekorn siden det kom til oss. Videre går vi gjennom bildene i prosjektet og snakker rundt disse for å se hva barna husker og hvordan de tenker rundt hele prosessen. Blant annet ble det lurt på hvorfor Ekko ikke kom til oss på tur? “Han sov sikkert” sier Alida. “Nei, han spiste mat oppi treet sitt” svarer Magnus. “Sov” sier også Kevin. Hvor da? “Oppi treet” e ble det forklart litt om ekornet sine matforråd og da kommer det fra Magnus; “kanskje han er på ferie når det er så mye snø”. Hvor da? “Ila kanskje svarer han. Dermed blir det snakk om forskjellige plasser vi kan dra på ferie.

“Barns undring må møtes på en utforskende måte slik at dette danner grunnlaget for et aktivt og utviklende læringsmiljø”(Rammeplanen)

Ekorn masker

Etter dette får barna velge mellom fem forskjellige “ekorn masker” som de fargelegger og som vi skal bruke på karnevalet neste dag hvis barna ønsker det. Vi avslutter med Nøtteliten-sangen.

Vi startet med friskt mot ved neste tur opp til Lian, og benket oss ned ved treet hvor vi har sett Ekko mest. Vi tok frem maten vår og begynte å spise mens noen av barna “plystret” etter Ekko.

Noen ropte navnet hans med svak stemme, nettopp fordi noen av barna påpekte at man må bruke svak stemme for ikke å skremme. Heller ikke nå kom han, men plutselig var det noen som så et hull nederst på trestammen.

Barna samlet seg rundt treet og da var det en som utbrøt; “dette må være kor Ekko har maten sin!!”.

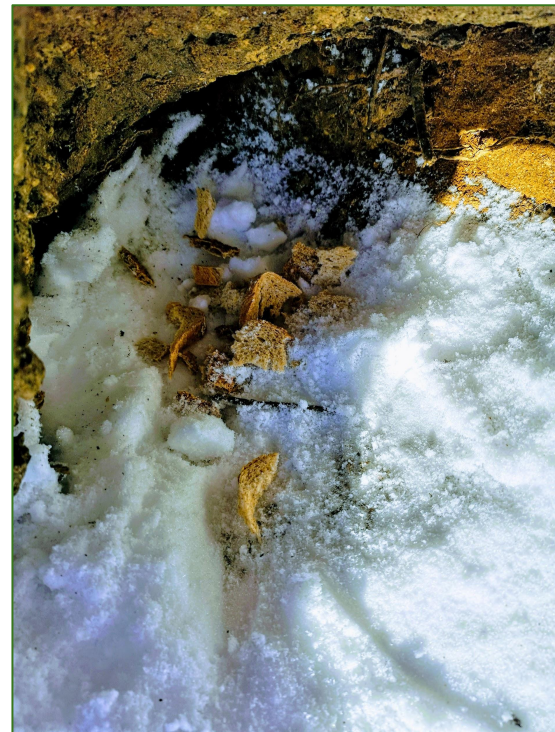
Noen påpekte at hullet var helt tomt og at det var derfor Ekko ikke kom til oss. “Vi må legge mat dær” kom det fra Emil.

Dermed ble det funnet frem noen brødsmuler, kongler og annet godt som barna la i hullet. “Kanskje det kan være lurt å bevege oss litt bort fra treet sånn at Ekko kan komme ned”, kom det fra en voksen.

Vi satte oss godt til rette et stykke fra for å se om Ekko dukket opp. I mellomtiden hadde Kevin sett at det var mye spennende i en utegrill som stod like ved. Han fikk med seg flere og flere barn på å undersøke den.

Nå ble plutselig grillen i sentrum og all slags mat ble funnet og grillet i den (alt på liksom). Både fantasi pizzaer, burgere, gulrøtter og mye annet ble grillet og fortært etterhvert.

Dermed var nok en gang Ekko “glemt” og “matlaging” på grillen samt aking i bakken ble i fokus resten av turen.

“Viktig er det at de voksne ikke skynder barnet videre, men gir barnet tid til å finne veien selv” (Frøbel, 2005).

“Gjennom arbeid med kunst, kultur og kreativitet skal blant annet barnehagen bidra til at barna tar i bruk fantasi, kreativ tenkning og skaperglede”(Kunnskapsdepartementet, 2017 s. 50-51)

FØRSTE

MØTE

MED

EKKO

En liten oppsummering

Vi har gjort oss mange gode erfaringer og undringer rundt prosjektet:

1. **Alltid gøy å dra på tur!**
2. **Ekko er veldig glad i mat.**
3. **Alle ekorn har “skarpe hender og skarpe tenner”** sitat Emil
4. **Vi må ikke bråke for mye hvis vi ønsker besøk av dyr.**
5. **Ekornene gjemmer maten sin så de kan spise den senere.**
6. **Når det er kaldt og mye snø ligger Ekko og sover**
7. **Det er ikke bestandig Ekko kommer når vi ønsker, men da kan vi gjøre mye annet gøy!**

Det har vært utrolig gøy og spennende å gjøre dette prosjektet med barna og vi ser virkelig frem til å ta fatt på nye og innholdsrike prosjekter.

Hilsen alle på gruppe Gul

” Grunnlaget for læring er sosiale aktiviteter. Det er det barna gjør, sammen med voksne og kamerater, som utgjør læringens fundament ” ”Rammeplanen ”

Ilabekken barnehager
Iladalen barnehage
Mellomila 51
7018 Trondheim

